

AQUILA

Magazin

2019. január
VIII. évfolyam 1. szám

AQP

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja
1222 Bp., Zakariás J. u. 3.

3620/3274793

www.aquilapart.hu

aquilapart@aqp.hu

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár a 8. évfolyam 1. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám megtalálható a www.aquilapart.hu, www.aqp.hu honlap magazin fülénél. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes pártprogram is elolvasható.

Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értenni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

1

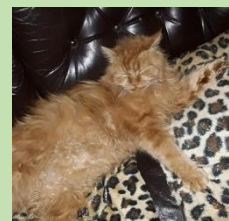

2019. évi KÖSZÖNTŐ

**Boldog, békében,
kegyelemben megélt bőséges
esztendőt kívánunk minden
kedves Olvasónknak!**

BUÉK!

**IGY NE JÁRJON, EZÉRT:
ÉLJ LAZÁN, NE
DOLGOZD AGYON
MAGADAT! JEGYEZD
MEG, NEM ÉRDEMES.**

**Nehogy EGYSZER CSAK AZT VEDD ÉSZRE, HOGY A
TEMPLOMBAN KÖRÜLÖTTED MINDENKI ÉNEKEL, CSAK TE
FEKSZEL A HÁTADON...**

KÍMÉLD MAGADAT A 2019. ÉVBEN IS.

*Mindennek két oldala van.
Ahogy csak az ember lehet igazán gonosz,
úgy igazán önzetlen is csak az ember lehet.*

Jane Goodall

Az ember alapvetően jó, vagy rossz, vagy egyik sem?

Mikor sok rosszat, aljasságot, hazugságot kapunk az emberektől, elgondolkozunk, miért is vagyok itt, köztük? Aztán jönnek a szép dolgok, és megvigasztalódva azt mondjuk, nem mindenki ilyen, és van még feladatunk.

Ami ötletet adott...; olvastam egy nagyon gyenge és abszolút nem meggyőző cikket:

<https://qubit.hu/2018/12/28/brit-pszichologus-10-bizonyitek-arra-hogy-az-ember-alapvetoen-rossz>

BRIT PSZICHOLOGUS: 10 BIZONYÍTÉK ARRÁ, HOGY AZ EMBER ALAPVETŐEN ROSSZ

Az ember alapvetően rossz? Nem hinném! Ez a pszichológus azt állítja, hogy tíz bizonyítéka van arra, hogy az ember alapvetően rossz, nos, ezzel vitatkoznék. Az ember valóban hajlamos lény jóra és rosszra is, s ez az emberi mivoltából is származik. De ettől ez nem determinálja őt, és nem száz százalékosan hajlamos a rosszra, meg a jóra sem, hanem csak a potenciálja van meg. De ugyanolyan esélye, lehetősége megvan, hogy a rossz mellett jó is legyen. Mivel az ember szabad akaratú döntésben van, még ha azt mondjuk, hogy 50% a jó-rossz aránya az emberben, akkor is a szabad akaratú döntése az, hogy mit tesz. Jobbra vagy balra tolja a hangsúlyt, és a domináns az lesz, amilyen hatások érték, illetve amilyen a kvalitása.

Pár dolgot emelik ki az indokai közül, miszerint erre a következtetésre jutott – szerintem tévesen – a cikk írója. Az egyik szempontja; hogy bárkit tárgyiasítunk, aki nem középkorú, nem fehér és nem férfi. Hát én ezt nem hiszem, mert erre inkább csak azt mondanám, hogy ezt inkább a kulturálatlanabb, primitívebb emberek teszik. Általában nem annyira számít, hogy férfi és/vagy középkorú. Fehér bőrű-e vagy nem, az dominálhat az előítéletek körében. De ez sem rosszaság.

A másik; a kárörömről írja, hogy ez is rosszaságunk jele. Van egy magyar mondás miszerint: *a legtisztább öröm a káröröm*. Ez egy érdekes dolog, nem is a legszebb, hanem a legtisztább öröm a káröröm. De ezt se mondanám rossznak, mert egyrészt van olyan káröröm, ami többnyire jogos, és ha ilyenkor tiszta szívből nevet valaki, az még mindig jobb, mintha megverte volna az illetőt. Nem? Ha valaki annyira felidegesített minket, és annyira sok rossz dolgot visz véghez, hogy csak nézzük ez meddig mehet, és ha bekövetkezik, hogy a gereblye visszacsap, akkor ennek örülni az teljesen jogos, ezen kacagni nem gonoszság, hanem bekövetkezett az igazság pillanata, csupán ennyi. Ha valaki módszeresen kiássa a csatabárdot az életében, és ez a sorsában manifesztálódik, egyértelmű, hogy az ember ezen nevetni szokott. Nem tudom milyen tehetségtelen pszichológus az, aki ezt rossznak és nem jogosnak minősíti. A káröröm olyan esetekben is előjön, amikor pl. valaki elcsábítja a másik férjét, boldogan elhiszi azt, hogy teheti, majd pár év múlva ugyanúgy megcsalták, és akkor mikor panaszkodik, nem tudja az ember sajnálni, hanem magában kárörömmel vigyorog: járt ez neked címszóval. S ez a káröröm is jogos, ezt sem állítanám gonoszságnak.

Az író rossznak minősíti azt a speciális reakciót, hogy az emberek másokat hibáztatnak. Nos, ez sem rossz, hanem egyszerűen arról van szó, hogy nagyon rosszul nevelik az embereket, és ezért projektálnak. Az, hogy megrögzöttek is vannak, de ezt inkább konoksnak mondanám, hogy rugalmatlan valaki, ezzel elsősorban magának okoz kárt. Sajnos egy olyan rossz karma is lehet, amivel nem

lehet mit tenni, hozta, ez van. Ez megint csak nem gonoszság, hanem szenvedés, egyrészt neki, másrészt a környezetének. Az ilyen embernek bármit mondhatunk, nem lehet meggyőzni és sajnos őket ott is kell hagyni, erre nem szabad az időt pocsékolni.

Az sem igaz, hogy emberek nem szeretnek elmélkedni, de ha nem szeretnének, az sem gonoszság lenne, hanem lustaság és butaság. Látom, akinek megteremtjük a nyugodt környezetet, a zenét, a békés tájat és olyan előadást, ami inspirál, akkor igenis szeretnek elmélkedni! Nagyon boldogok, hogy meg tudták tenni, tehát ez sem igaz.

Az emberek indokolatlanul magabiztosak, mondja az írás, és ezért rosszak(?). Én inkább azt érzékelem, hogy az emberek nem tudják a helyüket, elárvult, erőtlenedő időseket, az önbizalom-hiányosokat látni, akik belső rendezetlenségüket kifelé egyfajta magabiztossággal leplezik. Például, úgy megy, úgy dobálja magát valaki (főleg fiatal férfiak), hogy azt hisszük róla, mindjárt leszakad a keze, vagy fenyegető felfújt hólyagot játszik. De ha megvizsgáljuk, akkor alul egy síró kisgyerek van, és a sértett hiúság, a belső önmagunkban való hitnek a hiánya. Ugyanis aki okkal/joggal tudja, hogy okos, szép, az a maga szépségében elvan, és nem érzi azt, hogy még külön a cicomákat, masnis kötéseket, piercingeket és egyebeket kelljen neki használni. De hát ez sem rosszaság, hanem egy belső önbizalom, önismeret hiánya, így ezt sem merném gonoszságnak mondani.

Az igaz (de ennyi tévedés mellett valamibe bele is találhat a pszichológus író, ☺), más szemében a szálkát... Hát igen, az emberek valóban ilyenek, hogy a más szemében a szálkát, de magában a gerendát sem veszi észre. De ezt sem egy kimondott gonoszságnak hívnám, hanem háritásnak, hogy mindig máshova tolom a bajok forrását. Sajnos az egyházi-vallási és világi nevelésben is nagyon nagy probléma az, hogy az emberek nem lettek megtanítva magukra nézésre, önismeret keresésére. Megfelelő önismeret kialakítása nyomán önmaguktól megkérdezhetnék, ki vagyok én, miért vagyok itt, hogy működik ez a világ, hogy működik ez az egész. Nem kiképezett az emberiség, ezért amikor baj történik, akkor nem a tükröt keresi, hogy belenézzen, mit tettem! Jobb háritani és azt hinni, tőlem független, ami ért engem, így még sajnálhatják is magukat. Sajnos, abszolút nem független tőlünk az, ami minket elér.

A pszichopáták – ami csak indirekt rosszaság, mert betegségnek is vehetjük, ami gyógyíthatatlan, régről hozott rossz...-: ebben sajnos van igazság, hogy sokat szenvedhetünk tőlük, és ezt joggal érezhetjük rossznak. Főleg, hogy pszichopátákat könnyen választanak vezetőnek, ugyanis művészi szinten megtévesztőek. Mégsem általános jelenség, de gyakran előfordulhat, ugyanis mondhatnánk azt, hogy van bennük valami olyan, ami a többiben nincs /mintapéldány; egyik levitézlett, de még kapaszkodó neves politikus/, és ez az embereket becsapja. Ugyanis ők mások, szórakoztatónak találják a gátlástalanságot, ami aztán később az ellenkezőjévé válik. Szinte tragikus a pszichopata viselkedés a családban, a munkahelyen. Egy rendkívül kellemetlen dolog együtt élni velük, sajnos a pszichopata állapot kezelhetetlen, és nem is zárják be őket, bátran garázdálkodhatnak a világban, s a többiek lassan jönnek rá, akitől szenvednek, az egy valódi pszichopata. Ahogyan a civilizációs feszültség nő, azt gondolom, hogy a számuk egyre több lesz. De ezt

sem csak gonoszságnak nevezném – habár valóban annak tűnik...–, hanem egyfajta emberi nemmel való visszaélésnek, kihasználásnak, erősen manipulatív tulajdonságokkal rendelkezőnek foghatjuk fel, aki büntudat nélküli, felelőtlen, az embereket szeretet nélkül csak használja. Ebben ami tragikus, az, hogy erre a viselkedésre vezetőket ma már tanítanak, már cégek gyakorlati tréningeket tartanak, hogy ilyen legyen, képezik a pszichopátának is beillő viselkedésre/módszerre a vezetőket, hogy minél inkább a cég érdekét képviselje a többire való tekintet nélkül.

Az igaz, hogy az ember alapvetően a concupiscenciára hajlamos, de az emberben ugyanúgy megvan a jóra való készség, mint a rosszra, és teljesen attól függ, hogy mit hozunk ki belőle. A többi ember hatása az sajnos meghatározó lehet. Nem azt mondom, hogy 100%-ig, mert vannak emberek, akik ettől mentesnek, vagy függetlennek tudják magukat, rossz környezetben is tudnak szépen élni, tenni, de sajnos ez elég ritka. Az ember többségében olyan lény, aki alakítható a jóra és rosszra is. Ugyanakkor a dominánsan rossz ember is tud jót tenni, és a jóból is előbukkan az, hogy rossz dolgokat csinál és megbotránkoztat. Sajnos az ember instabil lény.

Szeretném felsorolni azokat a tulajdonságokat, ami az **emberi jóságot** tükrözi. Például; a saját gyermekéért többnyire az életét feláldozza, a karrierjét is, hogy egészséges utódok legyenek. Nagyon sokan mindent megtesznek szeretetből, hálából a szüleikért. Az emberek nagy része szereti a környezetét, a fákat, a növényeket, az állatokat, és gyengéd szeretettel viszonyul hozzájuk. Rossz ember ilyet nem tehet. A szeretet Istentől jön, igaz, hogy különböző mértékben van jelen, de jelen van, s lehet növelni és rá lehet csatlakozni az isteni szeretetre. A zárt, megkeseredett ember nem Isten felé fordul, hanem inkább magányba vonul, és nem akar már továbbiakban ezzel a koszos, nyomorult világgal foglalkozni. Viszont a nyitott, égre néző emberből sok jó származhat, amikor gyönyörűséget csinál; zenéket komponál, képeket, írásokat, vagy szobrokat alkot. S amikor a másik ember ott áll az előző lény alkotása előtt, akár évszázadok múlva hatással van rá, s akár a szépség észlelésekor könny szökik a szemébe, s emelkedik a lelke. Sok gyönyörködtető dolgot is találhatunk, amit jó, művész ember alkotott, tehát egyáltalán nem jelenthetjük ki, hogy az ember csak rosszra hajlamos vagy rossz. Igen, lehet ilyen is, olyan is. Azt gondolom, hogy a társadalmunknak együtt és egyenként is arra kell törekednünk, hogy a másiktól a jót hozzuk ki és ne a rosszat. Engem sokszor azzal vádoltak, hogy elitet képezek. Valóban azt minősíti, aki vádol, hogy elitet képezek, mert szerintem az ember, mint emberi lény, elit. Lehet, hogy nincs annyi elit, mint amennyi sötét lelkű, de mégis vannak és egy fényes gyertya sok száz sötétet is megvilágíthat. Vélem, hogy a kevés számú elitet, a kevés jószándékot szeretettel még jobban segítjük, még több fénykibocsátásra tesszük alkalmassá, akkor tettük helyesen a dolgunkat a világban.

Tehát nem ilyen cikkeket kell írni, hogy az ember alapjába véve rossz, hanem azt, hogy az emberben benne van negatív és a pozitív tulajdonság is. Adjunk egymásnak lehetőséget, hogy jók lehessünk. Segítsük egymást, és próbáljuk meg a jóságot, adjunk lehetőséget a kibontakozásra.

„Van olyan ember, aki, ha embertársával jót tett, azonnal kész a hálát számlázni. Van olyan, aki ezt ugyan nem teszi meg, de azért befelé mégiscsak adósának tekinti a másikat, s nagyon is tudatában van jótéteményének. Más viszont egyáltalában nem tartja számon, amit tett, hanem hasonlatos a fürtöt termő szőlőtőhöz, mely ha egyszer meghozta gyümölcsét, semmi mást nem kíván többé. A jótékony ember, akárcsak a ló, ha futott, a kutya, ha vadra bukkant, a méh, ha mézet gyűjtött, nem veri dobra tettét, hanem tovább folytatja áldásos munkáját, mint ahogyan a szőlőtő, ha eljön az ideje, ismét meghozza a maga fürtjét.” Marcus Aurelius

Szeibert Márton

Stabilitás

Ahogy kicsit elgondolkodom a 2018/2019-es évváltásról, az jut eszembe, hogy sok régi sci-fi film jószolt erre a korszakra terminátorokat, repülő autók tömkelegét, az emberek és a különböző űrlények egymás mellett élését stb. De ha nem a filmeket nézem, akkor például ott van az a tény, hogy 20 évvel ezelőtt és a mai napon is ugyanott vagyunk a fúziós erőműveket illetően: „már mindjárt kész”. Ezek a tudomány szempontjából többnyire optimista jóslatok nem jöttek be, de szerencsére a rosszak se: nem kell a terminátorok elől futkosni, nem volt még armageddon, 3. világháború, és nem volt olyan súlyos járvány, ami az emberiség létét veszélyeztette volna. Magyarországon egyelőre béke van. És ha belegondolok abba, hogy mi várható a következő 10 évben, akkor azt kell mondanom, hogy a józan ész alapján akármilyen is lehet ☺.

Persze ez sosem volt másképp. Csak a mai ember, aki jól elvan, mármint van munkahelye, háza, autója, az sokszor elfelejti, hogy ez az állapot közel sem természetes, és fogalmunk sincs, hogy ez hogyan és melyik pillanatban fog megváltozni. Nem csak katasztrófára gondolok, hanem egyszerűen akármire, akár a lottó főnyeremény megnyerésére, akár az E.T. földre szállására. De igen, lehetnek kellemetlen élmények is, egy földrengés, egy háború, egy baleset, egy betegség... Én személy szerint sajnos olyan vagyok, hogy az élet bizonytalanságai szörnyen zavarnak, szeretem megőrizni a komfortzónámat. Éppen ezért kétféle reakciót figyeltem meg magamon ezzel kapcsolatban: egyrészt nem foglalkozom a lehetséges jövővel, „ügyis

lesz majd valahogy” életfilozófia áll közel hozzám; másrészt pedig egyre jobban próbálok belekapaszkodni abba a biztos pontba, amit nem törölhet el sem a migránsáradat, sem egy haláleset, sem egy alien. Ez a biztos pont nyilván csak egy olyan magasabb létszférában lehetséges, amire nem hat semmilyen földi fluktuáció. Sajnos a mai korban – többek között – azzal vádolják a hívő embereket, hogy a hitük lényegében egy menekülés a valóságtól. Aki azonban – a sas csapatunkhoz hasonlóan – megéli a hitét, az tudja, hogy a hitünk – és talán éppen ezért ez nem is jó szó – éppen, hogy a valóság megélését jelenti. Azt jelenti, hogy nyitott szívvel vizsgálom magamat és a világot, analizálok, és hagyom, hogy megéljem a valóságot. És az igazi valóság, amit meg lehet élni, az egy stabil pont, ami mellett a földi fizikai tapasztalatok csupán homályos kép-töredékek. Más kérdés, hogy a világ bizonytalansága miatt valóban még erősebben és elszántabban igyekszem a magamévá tenni ezt a magasabb szintű létet, a lélek valóságát, a belső erőt, amit mindenki megtalálhat saját magában.

A szilveszteri ünnepek után és most is csak azt tudom tanácsolni mindenkinek, hogy keressék a stabilitást, a valóságot, a lelki táplálékokat, melyben Krisztus a leghatékonyabb segítőnk.

... „az igazság szabaddá tesz” – Jn 8,32

Varga Péterné
1997.07.20.

GONDOLATAIM: Szt.Teréz-i lakásokról. (részlet)

... Az általános a 3-6. lelki lakások közötti ingadozás. Függetlenül a pillanatnyi lelkeségemtől, a körülményektől, a látott szépségektől stb... Így az igazi nyugalom: hol van, hol nincs. Van úgy, hogy az ember teljesen ideges: milyen megalázó itt élnem, pitiáner dolgokkal foglalkoznom. Küszködöm testi bajaimmal, hibáimmal. Szenvednem, mikor a lelkem szállhatna az örök boldogságba, ha a testem kolonca nem kötné vissza. Máskor ezt nem érzem, mert úgy eltölt Isten, hogy nem veszek tudomást - napközben sem a halandó világról, csak gépiesen vagyok, teszem amit kell. De folyamatosan bennem dörömböl az Úr, s szeretném kitárni a kezem és a szívem, és mindenkit bevinni az Ő békéjébe, nyugodtságába, oda, ahol igazán otthon vagyunk. Ilyenkor úgy érzem, bármit meg tudnék tenni, szeretetem akkora, hogy szinte fáj!!!

Ezek az érzések különböző fokban keverednek, változnak, ahogyan az ember maga is. DE hála az Úrnak – úgy érzem – folyamatosan felfelé visz az utam, s kérem is Őt, soha ne legyen másként. Ne hagyj el Uram, mert nélküled semmi és senki vagyok. Annyira esendő vagyok, hogy belegondolni is szörnyű. Én csak Veled érzem, hogy bírok a világgal. Csak Veled tudok harcolni Érted Istenem....

Oroszi-Kuzmich Kinga

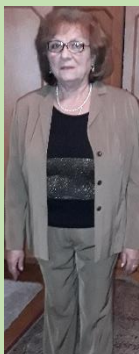
Bergson és Prohászka mit tudhattak volna együtt a vallásfilozófiában jobban megvalósítani. /cikkből részlet/

... A misztikus nem tudja magában tartani a tudást, amit Istentől kap, mindenképp tovább akarja adni, még akkor is, ha az üzenet kifejezhetetlen, hajtja a „cselekvő erő”. Több helyen (pl. uo. 258. o., 260. o.) visszatér arra a gondolatra, amit a pártunkkal kapcsolatban is aktuálisnak érzek, hogy kétséges, vajon sikerülhet-e továbbítani a misztikusnak az Isten üzenetét, hiszen szavakba nem önthető, mások pedig nem élnek meg azokat a tapasztalatokat, amiket a misztikus. Egyrészt azzal oldja fel ezt a problematikát, hogy bár nem mindenki élheti át a misztikus tapasztalatokat, sokakban valamilyen visszhangot kelt az ilyen élményről való beszámoló, ami fogékonyra teszi az illetőket a misztikus tanítására. Másrészt azt is mondja, azzal is érvel, hogy összehasonlítja a tudományos tapasztalattal, és igen érdekes felvetéssel áll elő. Attól tudományos egy megállapítás, hogy az elvégzett kísérlet megismételhető, más által ellenőrizhető. Pl. tudományos tényként fogadták el Livingstone térképeit Afrikáról, pedig nagyon hosszú ideig senki nem kísérelte meg

leellenőrizni, nem is volt róla másodvélemény, de mégis elfogadták az eredményeit, és valószínű, hogy nem is lett volna bárki képes ugyanúgy bevenni magát a dzsungelbe és felfedezni, feltérképezni. Ugyanígy a misztikus tapasztalat sem egyetlen ember kiváltsága, nem annak az egyetlen embernek kell hinnünk, elvileg mindenképp ott a lehetősége, hogy leellenőrizze valaki, egyetlen feltétel az volna, hogy az illető tudjon elmélkedni. Nagyon érdekes és szerintem roppant meggyőző érv lehet ez.

Ugyanakkor azt is megemlíti, hogy vannak olyan emberek, akik minden körülmények közt elutasítják a misztikus élmények valódiságát, de az ő érveiket nem lehet komolyan venni, hiszen „ugyanígy olyan embereket is találunk, akiknek a zene csak zöreje (...) [de] Senki sem farag ebből érvet a zene ellen.”(uo. 271-2)

Bergson az emberiséget bizonyos szempontból állatfajnak titulálja, mivel kénytelen élőlényekkel táplálkozni, keményen dolgozni, embertársaival az életteréért harcolni. Azt mondja, teljesen jogosan, hogy ez a fajta „állati” lét annyira eltereli az emberek figyelmét, hogy fel kell tenni a kérdést: „Ilyen körülmények között hogyan fordítaná az emberiség lényegesen a földhöz rögzített figyelmét az ég felé?” (uo. 260. o.) Pont erről szólna a misztikus életre való ráfordulás, hogy az ember tudatosan egyre kevesebb figyelmet fordít a földi dolgokra, és inkább az égiekre koncentrál, elszakad a Földtől, hogy Istenben teljesen elmerülhessen.

Pável Márta

Lelkiség, gondolatok

Szufi mester M. Dervis mondásai:

Sok ezer évvel ezelőtt valami elromlott ezen a bolygón. Az ember elveszítette azt a képességét, hogy alacsony állapotából oda emelkedjék, ami ki van jelölve számára. Minden korban jelentek meg férfiak és nők, hogy emlékeztessék az embert magasztos küldetésére. Ezek az „emlékeztetők” üldözéseket és vértanúságot is vállalva intéseket adtak, módszereket kínáltak: szabadítsátok ki magatokat bukott állapototokból, és induljatok újra felfelé! Számos nyelven prófétaként ismeretesek. Jézus is közéjük tartozott; a szufik mestereik közt tisztelik őt.

A szufi a megvalósult, „illuminált” misztikus. Ő nemcsak elérkezik Isten megismeréséhez, hanem ebből következően meghatározott rendeltetés betöltését vállalja magára a világban. Ismeri a Valóságot, és ez az ismerete állandó, tehát az általa betöltött funkciók is állandóak.

Sok tudós semmi jelét sem adja, hogy számot vetne azzal: az ő tudományán túl is léteznek dolgok. Amíg megmaradnak ebben a hitükben, megfosztódnak a korlátaikon túlra tekintés lehetőségétől. Márpedig elengedhetetlenül fontos, hogy pillantásunkat saját horizontunkon túlra vessük, bármilyen területen dolgozunk is.

Hakim Sanai: „HA MEGÉRKEZEL A TENGERHEZ, NEM BESZÉLSZ A MELLÉKFOLYÓKRÓL.”

KERTÉSZET

Pável Márta

Most még tél van, de az ember szeme a kertjén. Most, hogy a lombok lehullottak, jobban látja az elmúlt évi metszési hibáit. Látszik, melyik ág akar meghalni. Tervezhetünk mi maradjon meg, s mi menjen, mi lett nagyobb, mint kéne.

Ilyenkor jobban látszik egyben az egész kert, és lehetőséget ad stílusváltásra is.

Látom, már kitettek magokat az áruházak, lehet menni, szemezgetni, melyik lenne jobb.

Diópusztulás megállításának érdekében mit tehetünk? (kivonat)

Forrás: https://www.agroinform.hu/kerteszet_szoleszet/a-dio-betegsegei-es-a-vedekezes-lehetosegei-27163-001

Termésburok barnulás, feketedés, korhadás, rothadás, magbélpenészedés, végső soron **terméselhalás (5. ábra).** (A kórokozók a következők lehetnek: *Fusarium sp.*, *Aspergillus sp.*,

Penicillium expansum, *Alternaria sp.*, *Trichothecium roseum*, *Epicoccum sp.*, *Periconia sp.*, *Cladosporium sp.*, *Melanconium juglandinum*, *Diplodia juglandis*, *Colletotrichum sp.*)

A tünetegyüttes és a kártétel jól ismert, viszont a kóroktani kérdések már nem olyan egyértelműek. ...itt már fellépnek rovar-tani kérdések is (pl. almamoly, dióburok-gabonalégy, vagy a legújabb károsító, a dióburok-fúrólégy stb.). Továbbá mindenféle mechanikai hatás (jégverés, művelőgépek), amely sebzéssel jár, elindíthatja a jellegzetes tünetekkel járó folyamatot. A dióburok ugyanis kezdetben ugyanúgy viselkedik mindenféle behatással

szemben (foltosan barnul, feketedik), majd később változik – a kóroknak megfelelően. Tehát a legtöbbször igen nehéz „tetten érni” a primer, kiváltó okot!

5. ábra: Termésburok-barnulás, -korhadás dióterméseken – fotó: Dr. Pintér Csaba

Amikor már nagyobb, barna-fekete korhadó-rothadó foltok jelentkeznek a még zöld dióburokon, akkor már rendszerint több kórokozó (és több szaprotróf faj) is jelen van ... a fán maradt diókupacsokon. Mindez indokoltan felveti a „primér fertőzési forrás” kérdését, amelyet nem szabad figyelmen kívül hagyni, mint ahogy a fertőzött, lehullott lombzat, a fán maradt diókupacsok, a lenyesett beteg ágak stb. megsemmisítésének kérdését sem.....

... a termő dió kórokozói ellen... A vegyszeres védekezéseken túlmenően évente többször is elvégezzük az ültetvényben a sorközi tárcsázást, részben fellazítás, részben a fertőzött, lehullott levelek megsemmisítése céljából. A fák metszésekor pedig figyelembe vesszük a láthatóan fertőzött, beteg ágak, vesszők kivágását, továbbá az ágak ritkítását a jobb légjárhatóság és permetlé-behatolás érdekében.

A vegyszeres kezeléseket... A legnagyobb gond azonban az, hogy főleg az inszekticideket, de néhány *fungicidet* is csak ún. eseti engedélyeztetéssel tudunk felhasználni, amit minden évben újra kell kérelmezni. A dióban általánosan engedélyezett peszticidek ugyanis nem elegendő hatékonyságúak.

A kártevők ellen (levéltetvek, levélatkák, pajzstetvek (eperpajzstetű), levélormányosok, cserebogarak, almamoly, dióburok legyek stb.) hatásosan csak ezekkel az eseti engedélyeztetéssel felhasznált inszekticidekkel tudunk védekezni (itt a gyártó cégek segítségét is igénybe vettük). Ezek a hatóanyagok *a tiometoxam, acetaminprid, abamektin, abamektin + klórantraniliprol, piridaben, spirotetramat*. A felhasználás során a vegyszereket együtt juttatjuk ki a baktericidekkel, fungicidekkel.

Ami a „baktériumos és gombás megbetegedések” elleni védekezéseket illeti, rendkívül fontos, hogy a kezeléseket eleinte a dió adott **tavaszi fenológiai állapotához**, ké-

sőbb pedig az időjáráshoz igazítsuk, továbbá a kezelések lehetőleg preventívek legyenek. Az elmúlt években átlagosan 8-szori kémiai védekezést alkalmaztunk, de ez évjáratonként kissé változhat. Ennek menete röviden a következő:

- 1. A korai fajták rügy pattanása az első stádium, amikor el kell kezdeni a baktérium (*Xanthomonas*) elleni első védekezést. Ezt rézhidroxid, rézszulfát, rézoxid hatóanyagú készítménnyel végeztük.
- 2. Folytatva e kórokozó ellen, a virágzás előtti állapotban ugyanezen hatóanyagokat használtuk.
- 3. Virágzáskor – ami a legérzékenyebb szakasza a termésnek – már a rézhidroxid és mancoceb hatóanyagok léptek be együttes alkalmazásban. Itt már a gombák (pl. *Gnomonia*) ellen is célszerű védekezni a baktérium mellett.
- 4. Ezután a fertőzési nyomás a meghatározó, amit viszont az időjárási tényezők alakítanak (csapadék, páratartalom, hőmérséklet, szélviszonyok stb.). A lehetőségekhez szabottan itt is a prevenció a lényeg. Június végéig, amennyiben az időjárás indokolja, 15 naponként, ha nagyobb mennyiségű eső esett (20-30 mm), akkor még a tervezettnél is előbb permeteztünk. A hatóanyagok ekkor a tebuconozol (főleg a hibrideknél) és a penconozol. (Eseti engedélyezés!). Itt lépett be a rovarkártevők elleni vegyszeres védekezés, amely a továbbiakban is folytatódik – az előfordulásoknak megfelelően (szintén eseti engedélyezés!).
- 5. A nyár folyamán időjárásfüggők a védekezési időpontok. Hatóanyag a mancoceb.
- 6. Tebuconozol.
- 7. Mancoceb.
- 8. Utolsó védekezéskor, ami kb. augusztus közepe, második fele (a betakarítás kezdetéhez igazítva, figyelembe véve a várakozási időket) ismét a rézhidroxid, rézszulfát, rézoxid.

.... A lerázott dió maximum 3 napot feket a talajon – de zömmel ez is időjárásfüggő.

AQUILA HUMOR

Keretezz be minden úgynevezett katasztrófát a következő szavakkal: "Vajon számítani fog-e ez még öt év múlva?"

Segíts a szűkölködőkön! Légy nagylelkű! Adakozó légy, ne adakozást fogadó!

Hogy mit gondolnak mások rólad, az nem a te dolgod.

Az idő mindent meggyógyít.

Legyen bár a helyzet jó vagy rossz, változni fog.

A munkád nem fog törődni veled, ha beteg vagy. Barátaid viszont igen. Tartsd velük a kapcsolatot!

Az irigykedés tiszta időpazarlás. Már mindened megvan, amire szükséged van.

Minden éjjel, mielőtt aludni térsz, imádkozz Istenhez/sorshoz/univerzumhoz, légy hálás azért, amit ma megvalósítottál.

Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, nyitott embert, aki hazája érdekeit nézi, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján, a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki, mielőtt rendes tag lehetne. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Így nem is ömlenek hozzánk a jelentkezők...

Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek, várjuk.

Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök

Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsék meg a honlapunkat – a részletes párt-programunk is ott* olvasható:

www.aquilapart.hu

Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella, Marton Janka, Marton Krisztián, Oroszi-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Horváth Olivér

Az AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.